UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

ſatiſdatũ iuxta ea,q̃ habent ĩ ſtatutis,& in l.fi.C.arbi. tut.cũ ſimili.Similiter ñ obſtat ſecũda ſentẽtia inter-
15 dictionis, qa ab illa fuit appellatum, † & ꝑ appellatione illius effectus ſuſpẽſus ad tradita per Bar. in l.j. ff.de appel.& ꝑ Abb.in rub.extra eo.ti.Quarto reſpõdet,ꝙ ex quo Hãnibal ante eius furorẽ ſuperuenientẽ poſſedit bona paterna,durãte furore(poſito ẽt illũ ſupueniſsè)illorũ poſſeſſionẽ retinuit nec eã ꝑꝑ furo
16 rẽ ſupueniẽtẽ potuit amittere nã † licet furioſus ñ poſſit incipere de nouo poſſidere, qa non hẽt animũ d. l.j.§.adipiſcimur,tñ poſſeſſionẽ, quã prius habebat, ſuperueniente furore,retinet, nec illã põt amittere, qa ñ hẽt animũ,ꝑ quẽ poſſit deſinere poſſidere,alioquin lãguor in bonis ſibi acquiſitis dãnũ afferre, qđ non eſt dicendũ l.ſi is,q & no.in d.§. adipiſcimur. ff. de acquir.poſ.l.iuſto §.eũ,& l.nunquã §.pen.ff.de vſu
17 ſucap.Itẽ † curator furioſi acquirit poſſeſſionem, & poſſidet nõ ſibi,ſed furioſo d.§.adipiſcimur, & l. quã uis §.infans ff.de acquir.poſ.cũ ſimil.ſ̃.alleg. ergo dici nõ põt,ꝙ Hannibal ꝑꝑ furorẽ deſierit poſſidere,et ꝙ Carolus ipſe poſſiderit ex eo,ꝙ curator fuerit de-
18 putatus. Præterea † furioſus cenſẽt eſſe in eodẽ animo,ſtatu,& ꝓpoſito,in quo erat ante quã in furorẽ incideret.c.maiores in fi.de baptiſ.& Pau. de Caſt.in l.ambiguitatẽ C.de vſufruc.ergo dr̃ retinere poſſeſ-
19 ſionẽ bonorũ,quã ante furorẽ habebat.Rurſus † cũ ex p̃dictis,& ex ijs,q̃ in ꝓceſſu ꝯtinent̃, ꝯſtet ipsũ Hãnibalẽ ſaltẽ tꝑe diuiſionis,& teſtamenti reſipuiſſe,& ad ſanã mẽtẽ rediſſe,ſequitur,ꝙ is ſtatim,& ipſo iure dr̃ adminiſtrationẽ ſuorũ bonorũ recuperauiſſe, & ſub cura eſſe deſijſſe,quãuis ſecus eſſet in eo, cui vt ꝓdigo fuiſſet bonorũ adminiſtratio interdicta,qa neceſſaria eſſet ſententia iudicis reſtitutoria ad ea,q̃ habent ꝑ Bar.& alios in l.is cui ff.de ver.obl.¶ Accedit ẽt ad fauorẽ do.Lucretiæ ſtatutũ Bononiẽſe ſub rub.ꝙ nullus occupet poſſeſſionẽ rei hereditariæ,de cuius ſtatuti ꝓuiſione,& pœna ꝓteſtatũ fuit ipſi Carolo,q ꝯ̃ ꝓhibitionẽ huius ſtatuti poſſeſſionẽ bonorũ hæreditatis dicti Hãnibalis ingreſſus fuit,illaq; tenuit,& occupauit,& ipſi do. Lucretiæ hæredi inſtitutæ poſſidere volẽti in iudicio per ſe,& ꝑ aliũ reſtitit,& ꝯ̃dixit,vt in ꝓceſſu hr̃: & iõ Carolus cecidit ab omni ꝯmodo,& iure poſſeſſionis,ac ẽt ab omni, & quocunq; iure ſuo,ſi qđ habebat, ſeu habere prætẽdebat:Et ꝯſequẽter ꝓ parte dicti Caroli nihil obſtat ipſi do.Lucretiæ,qn ſit immittẽda, & defendenda in poſſeſſione bonorũ dicti Hãnibalis,nõ obſtãtibꝰ, q̃ ꝓ parte Caroli fuerunt oppoſita, qm̃ is ab omni iure ſuo & ab omni commodo poſſeſſionis cecidit. ¶ Nec obſtat,ꝙ ingreſſus fuerit poſſeſſionẽ auctoritate iudicis,non aut ꝓpria ꝑ ea,q̃ voluit Alex. in l.iuſtè poſſidet in 2.col.ff.de acq.poſ.itẽ ꝙ ſibi de iure ꝑmiſſum fuit ingredi tãquã hæredi veniẽti ab inteſtato,cũ ꝑꝑ furorẽ Hãnibalis teſtamentũ ſuũ nõ valuerit l.2.l.in aduerſa ff.de teſt.& l.furioſum C.eo. titu. Quia reſpondet̃,ꝙ auctoritas iudicis nõ ſufficit ad euitãdã pęnã dicti ſtatuti,qđ hunc caſũ ẽt expreſsè ꝯprehendit,ut in eo hr̃.Secundo reſpõdeo, vt ſ̃. dictũ fuit,ꝙ exceptio furoris ñ potuit opponi, & p̃ſertim cũ potius appareat ipsũ teſtatorẽ nõ fuiſſe tꝑe teſtamenti furioſũ, cũ ꝓximis diebus añ teſtm̃ fuerit ſanæ mentis,& ita ꝓ homine ſanæ mẽtis fuit ꝑ ipſum Carolũ fratrẽ habitus,& reputatus tꝑe, quo inter ſe bona diuiſerunt,veluti ẽt ſ̃.tetigi:Et ꝓpterea p̃ſumẽdũ eſt ẽt dictũ Hãnibalẽ poſtea tꝑe ꝯditi teſtamenti ſimiliter fuiſſe ſanæ mentis, cũ modicũ tꝑis ĩteruallũ interceſſerit,
20 qa † ſicut ad ꝓbandũ furorẽ ſatis eſt ꝓbare,ꝙ ante teſtamentũ de ꝓximo, & per paucos dies ante ipſe teſtator eſſet,ſeu fuerit furioſus,ad tradita per Alex.& Bar.in l.1.ff.de bonorum poſſeſ. in ſan.furio.ita & è ꝯ̃ dicendũ eſt,ꝙ ad ꝓbandũ teſtatorẽ fuiſſe ſanæ mentis tꝑe teſtamenti facti ſatis ſit ꝓbare ipſum fuiſſe ſanæ mentis ante teſtamentũ per paucos dies,& de proximo,ut ꝯ̃riorũ eadẽ ſit diſciplina,& faciunt no.ꝑ Bal.in d.l.furioſum. Præterea ex dictis,& diſpoſitis in ſuo teſtamento apparet, & colligit̃ ipſum fuiſſe ſanæ mentis aſſignando cauſas & rationes ſuæ diſpoſitionis, & quare Carolũ fratrẽ non inſtituerit,ex quibus infert̃ ſana mens, iuxta ea, q̃ habentur per Bal.in d.l.furioſum.C.qui teſt. fac.
21 poſſ.& per Bar.in l.2.ff.de teſt.nã † in dubio quis præſumit̃ ſanæ mentis,& non furioſus, niſi ꝯ̃rium probet̃,ut in l.nec codicillos,ibiq; Bal.& alij C.de codi-
22 cil.& † difficile eſt ꝓbare furorẽ ad tradita per Inn. in c.cũ cauſam extra de teſtibus,Bal.in d.l.furioſũ, & omnino per Alex.ibi uolentẽ,ꝙ attendatur, qualis mens,& qualis actus præceſſerit teſtamentum, ſi actus ſanæ mentis præceſſit,debet teſtamentum præſumi factũ à ſana mente,& maxime ſi probet̃ ... ſe dilucida interualla, & qualitas diſpoſitionis ... tius ſanæ menti,q̃ furori conueniat. Laus Deo.

SUMMARIUM.

1 *Hæres ſcriptus uniuerſaliter, & primo loco inſtitutus ex ſola oſtẽſione teſtamenti nõ cãcellati nec aboliti, nec uitiati abſque alia ꝓbatione ẽ ĩ poſſeſſionẽ immittendus ex remedio l.fi.C.de edic.diui.adr.toll.Et qđ in alijs, quibus hoc remediũ competit.*
2 *Remedium d.l.fi.dicitur magis ſummarium, q̃ aliud remedium poſſeſſorium.*
3 *Et in eo contra hæredem ſcriptum quid opponi poſſit.*
4 *Hæres ſcriptus ẽt extraneus, & qui de iure ob iuris impedimentum adire non poteſt, & habetur pro non ſcripto, ex ſimplici oſtenſione teſtamenti non aboliti, nec cancellati eſt in poſſeſſionem immittendus ex beneficio.d.l.fi.& nu.6.15.& 18.*
5 *Hæres ſcriptus per remedium d.l.fin.prius eſt, & potest eſſe poſſeſſor q̃ hæres, & dominus.*
7 *Inſtitutꝰ ĩ re certa et filiꝰ ĩſtitutꝰ ĩ legitima qñ, et quo poſſit in poſſeſſionem immitti ex remedio d.l.fin.& nume.9.& 10.*
8 *Ius accreſcendi ceſſat poſt aditionem hæreditatis.*
10 *Hæres ſcriptus, & inſtitutus directè quoad immiſſionem faciendam ex remedio d.l fi.præfertur ſubſtituto, & inſtituto in re certa uenienti per ius accreſcendi, necnon uenienti ab inteſtato, quando hi aduerſatiue concurrunt, & nu.20.*
11 *Inſtitutus in re certa ueniens per ius accreſcendi ad totam hæreditatem dicitur immediatè ex diſpoſitione legis uenire, & tacitè ex præſumpta mente teſtatoris, & nu.20.*
12 *Pro literis apoſtolicis legitimationem continentibus in dubio eſt præſumendum.*
13 *Inſtitutus in re certa eſt hæres uniuerſalis, quando ſpurius, & incapax fuit hæres uniuerſaliter inſtitutus.*
14 *Legitimatus rectè, & ualidè ut legitimatus hæres inſtituitur, & hæreditatem adire poteſt.& nu.17.*
16 *Ius accreſcendi cenſetur quædam ſubſtitutio vulgaris.*
18 *Remedium d.l.fin. datur etiam hæredibus ſcriptis, qui ob iuris impedimentum non poſſunt ſuccedere, & quando.*
21 *Subſtitutus uolens contra inſtitutum immitti in poſſeſſionem ex remedio d.l.fi.quid probare debeat.*
22 *Ius accreſcendi quando dicatur per teſtatorem prohibitum.*
23 *In remedio d.l.fi.contradictor, cuius non intereſt, contra hæredem ſcriptum non admittitur.*
24 *Ius accreſcendi ceſſat per dationem ſubſtituti uulgaris.*
25 *Per ius accreſcendi ueniens quando ſubſtituto vulgariter præferatur, & quando ſecus.*
26 *Per ius accreſcendi ueniens dicitur principaliter, & directè uenire ex diſpoſitione legis, tacite autem & indirectè ex præſumpta mente teſtatoris.*
27 *Teſtatoris mens aute omnia eſt attendenda.*
28 *Legitimatio facta, extantibus filijs legitimis, & naturalibus eſt ſubreptitia.*
26 *Legitimatus ſcriptus hæres tanquam legitimatus non excluditur à reme-*

remedio d.l.fi.per exceptionem nullitatis legitimationis ratio ... ſubreptionis,& nu.31.

Hæres ſcriptus excluditur à remedio d.l.fi.per veras,legitimas, & plenas probationes,non autem per præſumptiones.

Legitimato non poteſt plus relinqui,quàm filio legitimo,& naturali,& illud plus relictū cui debeatur & nu.42. Et an id ſit verum,& quando ſecus nu. 34.vſque ad nu.46.

... legitima pater nec teſtando,nec legitimãdo filium ſpuriū, vel naturalē poteſt filijs legitimis,& naturalibus ex legitimo matrimonio natis præiudicare: Et an,& quando id ſit verum,& quando ſecus nu.34.35.vſque ad nu.46.

Legitimatio quando etiam in pręiudicium filiorum legitimorum, & naturalium etiam quoad legitimam ſit validè facta. ... §.& qm̄ in auth.quibus mod.natu.effi.ſui,& in l.cōium ... C.de natur.lib.declaratur,& nu.37.38.39.41.& 46.

Legitimatus quando in ſtatutis facientibus mentionem de legitimis,& naturalibus comprehendatur.

Legitimatio facta p oblationē curiæ,& lĩmatio reſtitutiua primæuæ naturæ facta per reſcriptū principis in pluribus differūt.

39 *Legitimato non poſſe plus relinqui,quàm filio legitimo,& naturali quo modo intelligatur.*

40 *Legitimato debetur legitima iure naturæ debita.& is ad eã vnà cum filio legitimo,& naturali admittitur.*

[illegible] *In remedio d.l.fi.an admittatur exceptio continens id,quod eſt certum in iure.*

44 *Lex quando dicatur certa.*

45 *Legem eſſe certam de eo,quod in rerum natura,vel in iure eſt certum quoad iuris effectum,& exequutionem non ſufficit, niſi etiam iudici ſit certum.*

EPITOME.

HÆRES vniuerſaliter filius legitimatus tãquã legitimatus ſcriptus,& inſtitutus non pōt à filia in re conſtituta excipiente de nullitate,& inualiditate legitimationis,& ꝙ nō potuerit plus legitimato,quã ... relinqui,& ꝑꝑea ſe in poſſeſſionem bonorū hr̄ditatis immitti petente,ĩpediri,quo minus ex ſola oſtēſione teſti nõ aboliti nec cãcellati,nec vitiati ex remedio l.fi.C.de edi.diui Adr.tol. ĩ poſſeſſionē ĩmitti dēat.

CONSILIVM LVII.

CONCLVDO in caſu mihi propoſito, Mathæū filiū legitimatū,& vniuerſaliter hr̄dē inſtitutū eſſe ĩmittendū in poſſeſſionē bonorū hr̄ditatis,& p̄ferendū eſſe filiæ legitimæ,& naturali inſtitutæ in quatuor milibus ꝓ omni eo,& toto &c.& ꝙ nihil vltra petere poſſit cū ... ditione pęnę,vt ĩ certa loca pia dicta quatuor mil... transferãtur,ſi aliter ꝑ ipsã filiã factū eſſet,iuxta tex. in §.fi.inſt.de leg.& ĩ l.j.C.de his,q̄ pę. nom.& ad hoc ... dicēdū moueor.in primis,qm̄ † ex ſola oſtēſione teſtamēti nō cãcellãti,nō aboliti,nec vitiati abſq; eo, quòd alia probatio ꝑ hr̄dē fiat,efficitur notoriū,& liquidum iudici ipſum hr̄dē ſcriptū eſſe immittendū in poſſeſſionē bonorū ex l.fi.C.de edic.diui Adr.toll. quod non cõtingit in alijs,qui poſſunt in poſſeſſionē imitti ex d.l.fi.de quibus habetur per Bal.ibi in j. q.in illis n. ... ſola oſtenſione teſtamenti res non efficitur notoria,nec liquida iudici,ſed requiruntur aliæ legitimæ probationes,vt declarat Bar.ibi ĩ §.j.in 4.col.ex quibus apparet,ꝙ facilius legitimaƭ ꝑſona hr̄dis ſcripti vniuerſaliter,& primo loco inſtituti,quã alię perſonę,q̄bus remediū cōpetere pōt: Et † hoc remediū dr̄ ſum... magis,q̄ aliud remediū poſſeſſoriū,vt in d.l.fi. & ibi Bar.in §.j.in 2.3.4.& 5.co.quo reſpectu inſtr̄m teſtamenti exequutionē paratã hr̄e dr̄,vt ibi ꝑ Bar.in 5. col.Et ideò † nō pōt ꝯ hr̄dē ſctiptū opponi,niſi de vitio viſibili teſtamenti,aliæ verò exceptiones vitiū inuiſibile ꝯtinētes,& altiorem indaginē requirētes nō admittunƭ,vt eſt tex.& ibi doc.oēs in l.2.& in l.fi.ibi-
que Bar.& oēs C.de edic.diui Adr.toll.Sed Mathæus
hr̄s ſcriptus vniuerſalr̄ oſtēdit teſtm̄ authēticū nō cã
cellatū,nec abolitū,& cui de iure,& ex forma ſtatu-
torū cōis Bononię fides pleniſſima ē adhibēda,& nō,
minor quã ipſi originali,ergo abſq; eo,ꝙ aliud ꝓba-
uerit ſatis dr̄ factū notoriū,& liq̄dū Reuerē.dn̄o,ipſū
dēre immitti in poſſeſſionē bonorū hr̄ditatis ex d.l.
4 fi.excluſa filia.¶ Scdo † hr̄s ēt ex̄neus,q nōdū hr̄dita
tē adiuit,q̄nimmo ēt q nō pōt illã de iure adire ob iu-
ris impedimētū,(vt q̄a hēaƭ ꝓ nō ſcripto,q̄a teſtm̄ ſit
falſum iuxta ea,q̄ hn̄tur in l.j.cū gl.ff.de his,q̄ ꝓ non
ſcrip.hab.vel q̄a teſtm̄ ſit falſum iuxta ea,q̄ hn̄tur in l.
j.cū gl.ff.de his,q̄ pro nō ſcrip.hab.vel q̄a teſtm̄ ſit nul
lū p̄teritione filij legitimi,& naturalis) nō pōt impe-
diri,quin ex d.l.fi.in poſſeſſionē immittaƭ ex ſimplici
oſtēſione teſtĩ nō aboliti,nec cãcellati,vt eſt tex.in d.
5 l.2.C.de edic.diui Adr.tol.† vbi,& ĩ d.l.fi. Alc.& Ful.
ꝑꝑea dicūt,ꝙ hr̄s ſcriptus prius pōt eſſe poſſeſſor,quã
hr̄s,immo per remedium d.l.fin. pōt effici poſſeſſor,
quamuis nō poſſit effici hęres,nec dn̄s,vt eſt tex.in d.
l.2.iuncta l.cū falſum in fi.ff.de acqui.hęre.vbi hæredi
tas ex teſtō falſo adiri nō pōt,& tamē inſtitutus in eo
immittitur in poſſeſſionē,nō obſtãte exceptione fal-
ſi: Et Barto.in d.l.fi.in §.j.in 2.col.dicit,ꝙ quis ex ſola
oſtenſione teſtamenti poſſeſſionē obtinet,ēt ſi nō do
6 ceat ſe hæredem.Ergo † poſito,ꝙ in caſu noſtro Ma-
thæus filius legitimatus haberetur pro non ſcripto,
quia re uera incapax eſſet,iuxta ea,quæ habentur per
Bar.in l.j.C.de natur.lib.& in l.2.ff.de his,quæ pro nō
ſcrip.hab.& conſequenter eſſet talis,qui ob iuris im-
pedimētum,ſeu interdictum capere nō poſſet ad tra-
dita per Bar.in d.l.j.in fin.ver.C.de his,quæ pœn.nom.
tn̄ ex ſolo oſtenſione teſtamenti,etiam ſi aliter nō ꝓ-
bet ſe hæredē,& capacem,debebit immitti,quia ta-
les oppoſitiones cū cauſam petitorij,& ꝓprietatis cō
cernãt,& altiorem indaginem requirant,nec vitium
viſibile teſtamenti cōtineãt,nō dēnt talem immiſſio-
nem impedire,ſed ad aliud tempus,& ad iudicium pe
titorij ſunt differendæ,vt in d.l.2.vbi caſus no.iuncta
l.ordinarij C.de rei vend.l.incerti C.de interdic.& l.ſi
7 quis conductionis C.locati.¶ Tertiò † illis caſibus,
quibus inſtitutus in re certa,vel filius inſtitutus in le-
gitima ſua pōt in poſſeſſionē ĩmitti ex d.l.fi.quod non
eſt regulariter,vt no.per gl.& doc.in d.l.fi.ſe in certis
caſibus,vt qn̄ hæres vniuerſaliter inſtitutus non dum
adiuiſſet hr̄ditatem,quo in caſu propter ſpē iuris ac-
creſcendi poteſt immitti in poſſeſſionem rei,in qua
fuit inſtitutus,& nō aliorū bonorū,vt declarat Bart.
in d.l.fi.in §.j.in fi.3.col.itē in caſu,quo nō eſſet datus
hæres vniuerſaliter inſtitutus iuxta l.j.§.ſi ex fundo ff.
de hær.inſt.& l.quoties C.eo.ti.vel ſi alius eſſet vniuer
ſaliter inſtitutus,certum,clarumq; eſſet ipſum inſti-
tutū nō poſſe eſſe hr̄dem,vt q̄a palã eſſet inſtitutus q̄s
vt ſpurius,& incapax iuxta l.nō intelligiƭ §.ſi q̄s palã
ff.de iure fiſci,& l.hr̄ditas per Bart.C.de his quibus vt
indig.vel eſſet mortuus ante aditã hęreditatem,vel ſi
eſſet capax,ipſe nollet eſſe hr̄s,q̄a repudiaſſet,nam ijs
caſibus hr̄s inſtitutus in re certa totam hæreditatē ꝑ
ius accreſcendi caperet d.l.j.§.ſi ex fundo,& d.l.quo-
ties cum ibi not.per doc.& in poſſeſſionem immitte-
retur ex d.l.fi.vt voluit Bal.ibi ĩ j.q.ſed nō ex ſola oſtē-
ſione teſtĩ,at ita demum,ſi in re certa inſtitutus vltra
oſtēſionē teſtĩ ꝓbaret ēt plenè,& verè,hr̄dem vniuer
ſaliter inſtitutū repudiaſſe,vel nō potuiſſe,nec poſſe
eſſe hr̄dem,vt declarat Bar.in d.l.fi.in §.j.in 4.col.Sed
in caſu noſtro Mathæus inſtitutus hæreditatē adiuit,
nec certum eſt ipſum eſſe incapacem,immo eſt cer-
tum,vel ſaltem dubium ipſum eſſe capacem,ergo ſu
mus ĩ caſu,in quo inſtitutus in re certa nō pōt in poſ
8 ſeſſionem ĩmitti,tū q̄a † ꝑꝑ aditionē hr̄ditatis ceſſat

ſpes iuris accreſcendi ad tradita per Bar. Imo. & alios
in d. §. ſi ex fundo, & probatur ex tex. in l. ſi Titio. §. Iu
lius. ff. de leg. 2. iūcta l. poſt aditā. C. de impub. tum q̄a
9 † hęres inſtitutus in re certa, qui ob ſpē iuris accreſcē
di immittitur, ſolū pōt immitti in poſſeſſionem rei,
in qua fuit inſtitutus Bar. in d. l. fi. §. j. in fi. 3. col. ¶ Ter
10 tio † q̄n inſtitutus, & ſubſtitutus concurrunt aduer-
ſatiuè, vel ille, q̄ directè, & immediatè ex diſpoſitio-
ne teſtōris venit, & ille, q̄ immediatè venit ex diſpoſi
tione legis ex p̄ſumpta mente teſtatoris, qualis eſt is,
q̄ venit p̄ ius accreſcendi iuxta l. ſi in teſtō. ff. de vulg.
& pup. & Bar. in l. ſi ego. ff. de iniuſ. rup. teſt. vel ille, q̄
venit ab inteſtato iuxta l. legitimè, & l. lege. ff. de ver.
ſig. iuncta l. ꝯficiuntur ff. de iure codicillo, tūc quoad
hanc immiſſionē ſemper ille p̄fertur, qui eſt ſcriptus
hr̄s, & q̄ venit directè, & immediatè ex diſpoſitione
teſtatoris: & ideo inſtitutus p̄fer tur ſubſtituto l. j. C.
de edic. diui Adr. toll. nā quādiu locꝰ eſt inſtituto, ſub
ſtitutus nō admittit l. quādiu. ff. de acquir. hr̄d. & dire
ctus hæres fideicomiſſario, & inſtitutus hr̄s uenienti
11 ab inteſtato p̄fertur, vt per doc. & gl. in d. l. fi. Sed † in-
ſtitutus in re certa, qui vult per ius accreſcendi venire
iuxta d. §. ſi ex fundo, non venit directè ex diſpoſitio
ne teſtatoris, ſed ex legis diſpoſitione ex præſumpta
mēte teſtantis, vt in d. l. ſi teſtō, & Bar. in d. l. ſi ego, itē
ex quadā ſubſtitutione vulgari d. l. ſi Titio. §. Iulius. ff.
de legat. 2. ergo illi præferendus erit hr̄s vniuerſaliter
inſtitutus, q̄ directè, & immediatè venit ex diſpoſitio
ne teſtatoris, & cuius ius adhuc pendet, nec ipſe eſt
totaliter à ſpe ſuccedendi, & à iure hæreditatis exclu-
ſus arg. tex. in d. l. 2. iūctis no. per Bar. in d. l. fi. in 4. col.
Et quāuis ꝯ Mathæū inſtitutū obijciat id, q̄d eſt illiꝰ
excluſiū, tamen ex quo nō pōt in cōtinēti, & facile ꝓ-
bari, cū is nō fuerit vt ſpurius inſtitutus, ſed vt legiti-
matus, & de legitimatione cōſtet per literas apoſto-
12 ſtolicas, † ꝓ q̄bus in dubio eſt p̄ſumēdū, vt in termi-
nis noſtris dicit Pet. de Anch. in ſuo conſi. 337. ac ēt p̄
priuilegia aliorū inferiorū pleniſſimā poteſtatem, &
auctoritatē legitimandi habentiū, hoc nō dēt immiſ
ſionē ipſius Mathęi impedire, nec retardare, vt inquit
Bal. in d. l. 2. in fi. ver. C. de edic. diui Adr. toll. ¶ Et ſe-
quendo hanc cōcluſionē, quā arbitror eſſe veriſſimā,
ſupereſt, vt non nulla tollantur, ſuper quibus pars ad
13 uerſa magnā vim facit: & in primis nō obſtat, ꝙ † ex
quo p̄ ſcripturā teſtamenti viſibiliter apparet ſpuriū,
& incapacē fuiſſe inſtitutū, q̄ pro non ſcripto hr̄, vt in
l. j. & 3. de his, quæ pro non ſcrip. hab. Bartol. in l. fina.
ff. de his, quibus vt indig. & in l. j. C. de natur. lib. in l.
hæreditas. C. de his, quibus vt indi. & authen. ex cōple-
xu. C. de inceſt. nup. filia inſtituta in re certa, detracta
mentione rei, dicitur per ius accreſcendi hr̄s vniuer-
ſalis, & perinde ac ſi ſola, & ſimpliciter fuiſſet inſtitu-
ta, vt in d. l. j. §. ſi ex fundo, & in d. l. quoties. C de hær.
inſt. ergo ipſa, & non Mathæus dēt in poſſeſſionē im-
mitti ex d. l. fin. Quia multipliciter reſponderi pōt, &
14 primo, † ꝙ Mathæus no fuit hr̄s inſtitutus vt ſpurius,
& incapax, ſed vt legitimatus. & capax, veluti ex ver-
bis teſtī colligitur, iuncta auth. itē ſi quis C. de natur.
lib. & in c. per venerabilem qui fil. ſint legit. cū ibi no.
& quāuis opponatur de inualiditate legitimationis,
tū̄ hæc oppoſitio tanquā concernēs cauſam proprie
tatis, & altiorem indaginem requirens, & q̄ facile ꝓ-
bari non poteſt, nō dēt immiſſionem retardare, quo
niā nō eſt indubitatū ipſum eſſe incapacē, immo cla
rū, & indubitatū eſt, vł ſaltē dicitur eſſe dubiū, ipſum
eſſe capacē, & ꝯſequenter hoc nō dicitur eſſe vitiū vi
ſibile, ſed inuiſibile, ergo ipſe eſt immittendus d. l. 2.
15 Prętereà † ēt ille hr̄s, q̄ ꝓ nō ſcripto hr̄, qualis eſt ille,
qui fuit in teſtō falſo inſtitutus, iuxta l. j. cū ibi no. per
gl. ff. de his, q̄ ꝓ non ſcrip. hab. & in l. cū falſum in fi. ff.
de acqui. hære, immittitur in poſſeſſionem, nō obſta
te exceptione falſi, cuius cognitio differtur, vt in d. l.
2. Secūdo dico, ꝙ inſtitutus ī re certa nō immittitur
in poſſeſſionē quo quo, poſtquā inſtitutus vniuerſa
liter hr̄ditatē adiuit, vt voluit Bar. in d. l. fi. §. j. in fi.
16 col. ibiq; Pau. de Caſt. & alij, & hoc ex eo, quia † poſt
aditā hr̄ditatē ceſſat ius accreſcendi, vt declarāt
in d. l. j. ſi ex fundo, & in d. l. quoties, & no. in l. qui pa
tri. ff. de acquir. hære. Itē quia ius accreſcendi cēſetur
quædā ſubſtitutio vulgaris, vt in d. l. ſi Titio. § Iulius
ergo poſt aditā hr̄ditatē ceſſat, & dr̄ extinctum, arg. l.
poſt aditā. C. de impub. ¶ Et ſi diceretur, q̄ aditio hæ
reditatis facta per Mathæū fuit nulla tanquā facta ab
eo, qui pro non ſcripto habebatur, & qui nō poterat
eſſe hr̄s arg. l. 2. cum ibi no. C. de hære. inſtit. cū ſimili
17 bus ſupra allegatis, R̄ndetur hoc eſſe falſum, q̄ ex
quo eſt legitimatus, & fuit inſtitutus, vt legitimus
potuit hr̄ditatē adire, authē. itē ſi quis. C. de natu. lib.
18 & c. per venerabilē qui fil. ſint legit. Itē † hoc rem.
d. l. fi. datur etiā illis, qui de iure ob iuris impedi.
ſuccedere nō poſſunt, vt eſt tex. in l. 2. C. de edic.
Adr. toll. q̄n tale impedimentū eſt dubiū, & altiorē
19 requirit indaginē, vt ibi. Præterea † dicit Bart. in d. l. fi.
in fi. 3. col. ꝙ ſi hr̄ditas non fuit adita per hr̄dem vni-
uerſaliter inſtitutū, & illiꝰ ius ahuc pēdeat, inſtitutus
in re certa pōt ex d. l. fin. immitti in poſſeſſionē rei, in
qua fuit inſtitutus, & nō vltra: ergo in caſu noſtro filia
non potuit immitti niſi in poſſeſſionē rerum, in qbus
inſtituta, cū Mathæus nōdum ſit pro certo excluſus
nec ſit declaratū, ipſum eſſe penitus incapacem. Ter
20 tio r̄ndeo, ꝙ † ex quo filia in re certa inſtituta vult
venire ex iure accreſcēdi, & cōſequēter ex quadā ſub
ſtitutione vulgari iuxta d. l. ſi Titio. §. Iulius, & ſic ex
præſumpta mente teſtatoris iuxta ea, quæ habentur
in d. l. ſi in teſtō, & ibi Bar. & in d. l. ſi ego, ipſa debebit
excludi per Mathæū filiū hr̄dem vniuerſaliter inſtitu
tum, nā q̄n inſtitutus, & ſubſtitutus aduerſatiuè con-
currunt, & inſtitutus ꝓ certo nō eſt excluſus, ſed eius
ius adhuc pēdet, inſtitutus eſt ſubſtituto præferendus
arg. l. quādiu la j. ff. de acqu. hær. iuncta l. j. C. de edic. di
21 ui. Adr. toll. & † ideo ad hoc, vt ſubſtitutus poſſit in
poſſeſſionē immitti ex d. l. fi. non ſufficit ipſum oſten
dere teſtm̄ non abolitū, nec vitiatū, ſed debet etiā ple
nè probare, ꝙ inſtitutus ſit penitus excluſus per re-
pudiatione, vel impotentia, ſ̄m quod declarat Bar. in
d. l. fi. in §. j. in 4. col. & hæc probatio per ſubſtitutū ve-
niente aduerſatiuè ꝯ inſtitutum deberet ilico, & in
continenti fieri. alioquin non audiretur, vt eſt tex. in
d. l. j. iunctis no. in d. l. 2. C. de edic. diui Adr. toll. Quar
to reſpondeo, ꝙ filia in caſu noſtro nō poteſt per ius
22 accreſcendi venire, quia † teſtator illud expreſſe pro-
hibuit per ea uerba, ꝙ filia deberet ſtare contenta re-
licto ſibi facto pro omni eo, & toto &c. & ꝙ nihil vl-
tra petere poſſet ſub pœna priuationis, & trãſlationis
factę in aliā perſonam, vt eſt tex. ibiq; Bar. Pau. de Caſt.
Imol. & alij in l. quoties. §. ſi duo. ff. de hęr. inſti. & pre
ſertim cum adhuc ius dicti Mathæi hæredis inſtituti
pēdeat, vt ſupra dictum fuit: & ideo cum filia velit ve-
nire per ius accreſcēdi à teſtatore prohibitum, & ſic
contra volūtatem defuncti, ipſa dēt à Mathæo exclu-
di, qui ſ̄m expreſſam teſtatoris voluntatem venit, vt
23 eſt caſus in d. l. 2. Quinto reſpondeo, ꝙ † filia eſſet ex-
cludenda, nec audiēda, dum vult Mathæum hæredem
ſcriptū impedire, & excludere à remedio d. l. fin. quo-
niam ipſius filiæ nō intereſt, filium inſtitutum ex-
di, ſeu nō admitti, vt in terminis volunt Pau. de Caſt.
in d. l. fi. circa medium, & Bal. ibi in 5. q. & alij, nam
lia vult tanquā hæres ſcripta venire per ius acc.
24 di, vt ſupra, † ꝙ ius accreſcendi ceſſat per dati.
ſubſtituti vulgaris, vt eſt text. in l. 2. §. ſi duo ff. de
po.

ſm tab.no.in l.qui patri ff.de acquir.hær. l.quidã
teſtã de vulg.& pu.auth. hoc amplius C.de fideicom.
Bal.in l.fi.in 3.q.C.de hære.inſti.& in l.fi.C.de inſtit.&
ſubſti.ſub cond.fac.& in l.in teſtõ C.de impub.Sed in
caſu noſtro Mathæo inſtituto datus fuit ſubſtitutus
ſeruus locus in caſu,quo is eſſet incapax,& illegitim⁹,
vel ita declararetur,prout in hoc caſu ſpurio, & inca-
paci ita ſubſtitui poteſt per Bar.& omnes in l.2. C.de
hæredi.inſti.Ergo filia,quæ vult venire per ius accre-
ſcendi,non erit audienda, cum à ſubſtituto excluda-
tur,& ſic ſua nõ interſit impedire filium inſtitutum.
Et † quamuis qñq; ille,qui per ius accreſcendi ve-
nit,præferatur ſubſtituto vulgariter ex p̃ſumpta mẽ-
te teſtatoris rõne ſanguinis,& affectionis,quam teſta
tor maiorem erga ſuos,q̃ erga extraneos hr̃e p̃ſumit
tex.& ibi Bar.in d.l.quidam teſtamento,& Bart.
in l.hæredes mei §.cum ita ff.ad Treb. tamen hoc eſt
verum,quando filius,qui vellet per ius accreſcendi
venire,& ſubſtitutum excludere, cum illo eſſet con-
iunctus,vt quia duo filij eſſent coniunctim inſtituti,
cum ſubſtituto,vt in dictis iuribus,& ibi Bar.Sed ĩ ca
ſu noſtro Mathæus,& filia fuerunt penitus re, & ver-
bis diſiuncti,vt patet ex verbis teſtamenti, iunctis ijs,
quæ habentur in l.re ꝯiuncti ff de leg.3.ergo &c.Itẽ il
lud procedit,quando ex præſumpta mente teſtatoris
locus erat iuri accreſcendi iuxta d.l.ſi in teſtõ, & d.l.ſi
ergo per Bar.& ita loquitur d.l.quidam in teſtõ:Sed in
caſu noſtro teſtator noluit ius accreſcẽdi locum ha-
bere,& prohibuit filiam poſſe per ius accreſcendi ve
nire,& illud prohibuit,vt ſupra dictũ eſt, ergo &c.
¶ Si diceretur, veluti aliqui dicebãt,ꝙ pius locus
ſubſtitutus,vt euitaretur cauſa inteſtati,vt colligi
tur ex verbis teſtamenti,& conſequenter inter in ca-
ſum,quo filia nollet venire ad ſucceſſionem ex teſtamẽ
to,ſed ab inteſtato, filia autẽ in caſu noſtro vult veni-
re ad ſucceſſionem ex teſtõ per ius accreſcendi,ergo
non debet per ſubſtitutum excludi, rñderi poteſt, ꝙ cũ
filiæ fuerit prohibitum ius accreſcendi,vt ſępę di
ctum eſt,ea non poteſt per ius accreſcendi ex teſtamẽ-
to venire d.l.quoties §.ſi duo,& ideò etiã in hoc caſu
ſubſtitutus datus dicetur.Prætereaᵻille,qui venit per
ius accreſcendi principaliter,& directè venit ex legis
diſpoſitione,& tacitè,ac indirectè ex præſumpta mẽ-
te teſtatoris,vt eſt tex.& ibi Bar.in d.l.ſi in teſtõ, & in
l.ergo,ſicut dicimus de eo,qui ab inteſtato ſucce-
dit l.3.§ de illo ff.pro ſocio, iuncta l. conficiun-
tur in prin. ff.de iure codicillo ergo dicetur ſubſtitu-
tus locus pius,etiam ſi filia vellet venire, & exclude-
re filium,prout fuit mens ipſius teſtatoris,qui voluit
ſubſtitutos debere admitti in caſu, quo qs ſibi ex ſua
ordinata diſpoſitione teſtamentaria non ſuccederet,vt
clarè colligitur ex verbis ſubſtitutionis,& mente te-
ſtatoris,† quæ ante omnia eſt attendẽda l.in conditio
nibus primum locum ff.de cond. & dem.& l. nõ ali-
ter ff.de leg.3.¶ Non obſtat,ꝙ ex verbis teſtamenti
colligitur vitium viſibile,qm̃ Matheus fuit inſtitutus
legitimatus,ergo ltimatio in dubio rõne ſubreptio
nis nulla iudicari dẽt,nã † legitimatio facta extantib⁹
filijs legitimis,& naturalibus, p̃ſumitur ſubreptitia,
vt dicit p Alex.in l.ex facto ff.de vulg.& pu.p doct.
in l.Gallus §.& quid ſi tm̃ ff.de lib.& poſth. & p Bart.
in d.auth.itẽ ſi quis C.de natu.lib.Et hoc vitiũ
viſibiliter ex verbis teſtamenti colligitur, ergo &c.
29 Quia dico ꝙ † hoc vitiũ ſubreptionis principl̃r, & im-
mediatè reſpicit ipſam legitimationem eiuſq; nulli-
tatem arg.c.ſuper literis de reſcrip.& Bart. in d.auth.itẽ
ſi quis,& nõ immediatè,ac principaliter item ipſum
teſtam.ſeu eius validitatẽ,vt de ſe patet: Scd̃o dico, ꝙ
30 † hæc eſt p̃ſumptio,quæ per ſe non ſufficit ad exclu-
dendum filiũ vniuerſaliter inſtitutũ ab immiſſione in

poſſeſſionẽ ex d.l.fi.cũ requirãtur veræ,plenæ, & legi
timæ probationes ad hoc,vt excludatur ſcriptus hæ
res ab eo,qui fuit ſubſtitutus,vel qui vult per ius ac-
creſcendi,aut ex alia cã venire vt declarat Bar. ĩ d.l.fi.
31 in §.j.in 4.col. Præterea † hæc obiectio ſubreptionis
poti⁹ reſpicit cãm ꝑprietatis,hoc eſt validitatẽ,& in-
ualiditatẽ legitimationis,q̃ ilico ꝓbari nõ põt, & al-
tiorẽ indaginẽ requirit d.ca.ſup literis cũ ibi not.quã
cãm meri poſſeſſorij,ergo nõ eſt admittẽda arg.d.l.2.
C.de edic.diui Adr.toll.& hr̃ in d.l.fi.¶ Nõ obſtat a-
32 liud,qđ in iure clarũ,& expeditũ eſſe dr̃, † ꝙ filio legi
timato nõ põt plus relinqui, quã filio legitimo,& na
turali,vt in §.& qm̃ in auth.qbus mod.natu.effic.ſui,
& l.cõiũ ĩ fi.ibiq; Bal.C.de natu.lib.& ſi plus relinqua
tur,illud hr̃ ꝓ nõ ſcripto,& accreſcit legitimo, & na
turali arg.l.hac edictali C.de ſecun.nup. & ibi ſcribẽ.
ergo ſaltẽ reſpectu dimidię bonorũ filia erit in poſſeſ
ſionẽ immittẽda ex d.l.fi.nã quoad illã dimidiã cenſe
tur hr̃s ſcripta,quãuis ſolũ fuerit ĩ re certa ĩſtituta,vel
ad minus dẽt dici inſtituta in ſua legitima, quia ſicut
33 †pater teſtãdo nõ potuit filię in ſua legitima p̃iudica
re,ita nec legitimãdo filiũ naturalẽ, ſeu ſpuriũ,vt eſt
de mẽte doctorũ,ex maximè Sozi.in d. l. Gallus §.&
qd ſi tm̃ ff.de lib.& poſth.qa ad hoc fundamentũ,qđ
eſt potiſſimum,põt multipliciter rñderi, & primo,ꝙ
34 † ex quo legitimatio facta fuit habita mẽtione filiæ,
dicẽdo,nõ obſtante,ꝙ ſuperſit filia legitima, & natu-
ralis,q̃ fuit cõgruenter dotata,& cũ clauſula nõ obſtã
te,ꝙ ẽt filij legitimi, & naturales, q de iure dẽnt cita-
ri,nõ fuerint citati,ſummus Põtifex,qui ſic legitima-
uit,voluit ipſi filiæ p̃iudicare, nã clauſula ſupradicta
operatur,ꝙ princeps voluerit vti plenitudine poteſta
tis ẽt in p̃iudiciũ legitimorũ, vt dixit Alex.in l. ex fa-
cto in 6.col.ff.de vul.& pup.& p̃ſertim hoc verum eſ-
ſe videtur,qa voluit filium eſſe legitimũ, & naturalẽ
taliter,ꝙ cõprehẽdatur in ſtatutis faciẽtibus mentio-
nẽ de filijs legitimis, natu. & in qbus filiæ fœminæ p
filios maſculos excludũtur, ergo p legitimationem
filij dicetur p̃iudicatũ filiæ ẽt quoad legitimã, eiuſq;
ſupplemẽtũ,qa ita cautũ ẽ per ſtatuta ciuitatis Bono-
35 niæ:Et ideò dico, † ꝙ tex.in d.§.quoniã,& in d.l.cõiũ
in fi.loquũtur, & procedũt de iure cõi, ſecus de iure
municipali,ſm quod filiæ legitimæ, & naturales per
filios ẽt legitimatos in pleniſſima forma ẽt à legiti-
ma excludũtur,vt voluit Bal.in l.eã quã, & in l. cum
accutiſſimi C.de fideicom.Are.in d.l.Gallus §. & qd
ſi tm̃,& Alex.in cõſi.87.in 5.col. vol.2.& ita ſequitur
Ant. de But.in c. per venerabilem qui fil.ſint legit.in
36 colu.17.† qui dicit legitimatum per reſcriptum cõ-
prehendit in ſtatutis facientibus mentionẽ de filijs le
gitimis,qñ facta fuit legitimatio reſtitutiua pleniſſi-
ma,vt quia dictum ſit,ꝙ reſtituit primæuæ naturæ, a-
deò,ꝙ nihil differat à verè legitimis, ſed ſit verè legi-
timus,ac ſi de vero,& legitimo matrimonio natus eſ
ſet.ſecus ſi eſſet legitimatio re integratiua plena,non
37 aũt reſtitutiua pleniſſima,vt ibi p eũ; Scd̃o dico, † ꝙ
tex.in d.§.& quoniam, & in d.l.cõium in fi. loquũtur
in legitimato per oblationẽ curię,& non in legitima
to per reſcriptũ principis in ampliſſima forma cum
clauſula,ꝙ legitimatus excludat filiã legitimã, & na-
turalem vigore ſtatuti excludentis fęminas pp filios
maſculos,& ita illa iura intelligunt Bar. & Sali.in d.l.
communium in fi.& Aret.in d.§.& quid ſi tm̃, & eſt
verus intellectus verbis expreſſus,& ita firmat Azo in
ſumma in tit.quib.mod.natur.effician.ſui in §.in ſuc-
ceſſionibus,q dicit,ꝙ omnes legitimati,præterquã le
gitimati per oblationẽ curiæ, per oĩa ſuccedũt vt le-
gitimi, illi vero, qui p oblationẽ curię ſunt legitima-
38 ti,hẽt ſuos modos ſuccedẽdi,vt in d.§.qm̃ & † in plu-
rib.inter ſe differũt legitimatio.facta p obłonẽ curiæ

 & le-

& legitimatio reſtitutiua priſtinę naturæ facta per re-
ſcriptum principis,vt colligitur ex ijs,quę tradit Bar.
per illũ tex.in d.l.cõium in prin.iuncto.§.filiũ in auth.
quibus mod.natu.effician.ſui,& hr̃ per Card.Alex.in
d.c.per venerabilem in 87.col.& Alex.poſt Bar.in d.l.
ex functo,& in l.neceſſarijs in vlt.col.ff.de acqui.hær.
& ponũt latè Moder.in c.per tuas qui fil. ſint legit.&
in d.c.per venerabilem col.12.qui allegãdo plures ex
preſsè innũt,ꝙ dicta iura in d.§.& qm̃,& in d.l.cõmu
niũ in fi.procedunt in legitimatione facta per oblatio
nem curiæ,vel in legitimatione collatiua, nõ autem
in reſtitutiua,per quã quis reſtituitur primęuę naturę
per reſcriptum principis ĩ latiſſima forma, qualis eſt
legitimatio in caſu noſtro: & ita etiam intelligit Bal.
in c.per tuas de maio.& obed.& gl.in l.3.in prin.C.de
natur.lib.& Ang.in terminis in cõſi.17.& Alex.in d.l.
39 neceſſarijs in vlt.col.ff.de acqu.hęred. Præterea † illa
iura poſſunt intelligi reſpectu legitimæ debitæ iure
naturæ,& non reſpectu aliorum bonorũ,nã ſicut pa-
ter teſtando non potuiſſet filiæ in legitima p̃iudicare
ita nec legitimando, vt dicunt doc.maximè Moder
niſſ.in d.§.& quid ſi tãtum,ſed quoad alia bona pater
potuiſſet teſtãdo præiudicare etiam extraneum inſti-
40 tuendo,ergo & legitimãdo: & ideo † cum filius fue-
rit legitimatus,& primæuæ naturæ ĩ latiſſima formæ
reſtitutus,cui de iure debetur legitima debita iure na
turæ,& ꝗ ad illã admittitur,ad ea, quæ hñr ꝑ Alex.in
ꝯſi.139.vol.j.per no.per Iac.de Bel.in d. §.& qm̃, ibiq;
eſt gl.no.& per Anto.in d. c.per venerabilem cum ſi-
milibus ibi allegatis,ſequitur,ꝙ legitimatus ad legiti
mã iure naturæ debitam vnà cum filia admittetur, ꝗ
enim ad partem admittitur,partẽ facit, vt habetur ꝑ
Bar.& alios in l.huiuſmodi.§.ſi Titio ff.de leg.j.& in
l.j.§.ſi pater.ff.de cõiungen.cũ eman.lib.per Alex. in
d.§.& quid ſi tm̃.per Sal.& Bald.in auth.nouiſſima.C.
de inoffi.teſta.& per Bart.in repet.l.pater filium.ff.eo.
tit.& gl.in d. §.& qm̃ dicens non poſſe plus relinqui
filio legitimato, q̃ fuerit relictum vni ex filijs legiti-
mis,& naturalibus,cui minus fuit relictum, dummo
do illi non fuerit relictum minus legitima debita iu-
re naturę,sẽtit illo debere eſſe pares, & ęquales quo-
ad legitimã. hoc eſt ꝙ legitimato non poſſit plus re-
linqui de legitima,q̃ fuerit relictum filio legitimo,&
naturali: Item innuit legitimam iure naturæ debitã
ita deberi filio legitimato,ſicut legitimo,& naturali
41 ergo in ea ſimul admittentur. Præterea † dicta iura in
d.§.& quoniam, & in d.l.communium in fi. loquen-
tia de iure cõmuni, & de legitimato de poteſtate or-
dinaria, & de iure communi non habent locum in
eo,qui legitimaretur contra ius commune,& de po-
teſtate abſoluta,videlicet de plenitudine poteſtatatis
hoc eſt per reſcriptum,extantibus legitimis, & natu-
ralibus,vt concludunt doct. communiter, illa enim
iura nõ poſſunt dici hoc cõſideraſſe arg. l.apud Iulia-
nũ.ff.de leg.j. ¶ Præterea in hoc iudicio ſummario,
& mero poſſeſſorio hæc oppoſitio tanquam concer-
nens petitorium non dẽt retardare,quin filius inſtitu
tus in poſſeſſionem immittat, licet enim quoad par-
tem bonorum filius legitimatus poſſit haberi pro nõ
ſcripto per tex.in d.l.hac edictali,tñ eſt immittendus
in poſſeſſionẽ omnium bonorum iuxta d.l.fi.nam ẽt
ſi hæres ſcriptus in totũ haberetur pro nõ ſcripto, tñ
nõ impeditur, quin in poſſeſſionem immitti dẽat ex
d.l.fi.vt ſupra dixi,quia hoc ꝙ habeatur ꝓ nõ ſcripto,
potius facit ad cãm petitorij,q̃ huius poſſeſſorij,vt in
d.l.2.C.de edic.diui Adr.tol.iunctis præmiſſis. Adde,
ꝙ & ſi habeatur pro non ſcripto quoad illud plus,qđ
42 fuit ei relictũ,† tñ illud plus filiæ nõ accreſcit,neq; de
betur,nec tex.in d §.& quoniam,& in d.l.cõmunium
in fi.hoc dicit, ſolum enim hæc iura dicunt patrem
non poſſe plus relinquere filio legitimato,q̃ [illegible]
rit vni filio legitimo,& naturali, non aũt dic[illegible]
plus reliquerit, illud plus accreſcat, & acqui[illegible]
lio legitimo, & naturali, ſed debebitur ſubſti[illegible]
is datus fuit,iuxta ea,quæ habentur per Bar.in [illegible]
de hæ.inſt.vbi ſi ſpurius ſit inſtitutus, id,qđ ille [illegible]
nõ põt,ſubſtituto debet:& ideo tex.in d.l.hac [illegible]
loquit in caſu diuerſo à caſu nr̃o,& vt dicit ibi [illegible]
lex vlterius ꝓceſſit,declarando,ꝙ hẽatur pro nõ [illegible]
pto,& accreſcat,quod non fit per tex.in d.§.& qm̃ [illegible]
in d.l.communium in fi. Ergo ex diuerſis nõ eſt [illegible]
43 rendũ iuribus vulgaribus. ¶ Et ſi diceretur, ꝙ cum
in iure ſit certum plus nõ poſſe reliqui filio legitima-
to,quam legitimo,& naturali,illud poteſt in hoc iu-
dicio ſummario opponi,quoniã ſtatim,& incontinẽ-
ti ꝓbari põt,cũ ius ſemper ſit in ſe certum l.cum qui-
dam.§.ſuum hæredem.ff.de acquir.hr̃d.Rñdeo ꝙ
44 † lex ſemper eſt certa de eo, quod eſt certum in rerũ
natura, vel in iure,& non de eo,quod eſt a[illegible]
Bar.in d.l.cũ quidam,& in l.ventre in 2.col.ff.de
hæred.aliquid enim poteſt eſſe dubium in iure,
l.in ambiguo.ff.de rebus dub.& ibi Bart.ſed an plus
poſſit relinqui filio legitimato per reſcriptum in am-
pliſſima forma,eſt dubium,licèt ſit certum de legiti-
mato per oblationem curię,vel per legitimationem
collatiuam,vt ex præmiſſis colligitur,ergo & ad
propoſitum facit id quod volunt Bar.in l.cũ pro[illegible]
de re iudi.& Bal.in l.cum proponas.C.de rebus cre[illegible]
ꝙ ius dicitur certum, quando de illo conſtat ex
apertura librorũ,ſecus vbi ſunt rõnes, & opinio[illegible]
45 hinc inde. Præterea † quoad iuris effectũ, & exe[illegible]
tionem nõ ſufficit legem eſſe in ſe certã de eo,qđ
certũ in rerũ natura,vel in iure,niſi ẽt iudici m[illegible]
legis ſit certũ,vt voluit Bar.in d.§.ſuũ hr̃dẽ.ſed in ca-
ſu noſtro nõ põt dici certũ iudici,cum hinc inde ſint
46 opiniones,& rõnes,ergo &c. ¶ Adde p̃dictis, ꝙ pla-
cet Bal.in d.c.per tuas de maio.& obed.tenear [illegible]
d.§.& qm̃ poſſe hr̃e locũ in quolibet legitima[illegible]
illud dictum fortè poſſet intelligi, quando legitima-
tio per reſcriptum facta fuiſſet cũ clauſula [illegible]
dicio aliorum filiorũ legitimorũ,vel venien[illegible]
teſtato,& ita videtur loqui Bal.ſi eius verba cõſidere-
tur:& in hoc caſu loquitur Sozi.in cõſi.[illegible]
qui plures allegat,& ita etiam ipſe conſuluit in cõſ.
41.Nec eſt verũ,ꝙ Alex.in aliquo loco [illegible]
pro contraria opinione, ut colligitur ex eius [illegible]
in l.ex facto.§.ſi quis rogatus in vlt.col.ff.ad Treb.
mo ſi recte conſideretur in l.adoptiuum.§.[illegible]
2.de in ius vocan.tenet,plus poſſe relinqui filio legiti-
mato per reſcriptum in ampliſſima forma,& [illegible]
fert dictum Bal.in d.c.per tuas,intelligitur,[illegible]
nendo opinionem Pauli Caſt.volẽtis,ꝙ legitimatus
per reſcriptum non dicatur verè legitimatus,[illegible]
eſt ille,qui fuit oblatus curiæ,vt per Modern.in c.
per tuas in vlt.col.qui fil.ſint legit.ſed ipſe ibi [illegible]
riam opinionem,ꝙ ſit verè legitimus,& non [illegible]
go præſupponit poſſe ei plus relinqui. ¶ Vltimò [illegible]
cta ceſſant in caſu noſtro,qm̃ nõ ſolum per re[illegible]
Papę,ſed ẽt aliorũ, qui hunc Mathæum legitima[illegible]
runt,fuit expreſsè,& ſpecialiter derogatũ [illegible]
§.qm̃,& omnibus legibus imperialibus,vt ex [illegible]
tenore apparet ex illa clauſula non obſtantibus [illegible]
bus imperialibus aliquibus,ad tradita per Sal.[illegible]
in fi.C.de natur.lib.& per Ale.in d.l.ex facto in [illegible]
& ita dicò iuris eſſe. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Remedium.l.fi.C.de edic.diui Adr.toll.fideicommiſſarijs [illegible]*
competat & nu.5.
2 *Si teſtator vxori ſuæ vſumfructũ omnium bonorũ relinq[illegible]*